

زندگی با جراحی

زکریای رازی و نخ جراحی

چه طوری؟!

پزشکان دو طرف زخم را به هم نزدیک می‌کردند و یکی از این مورچه‌ها را کنار شکاف قرار می‌دادند. مورچه آرواره‌هایش را مثل انبُر در دو طرف زخم فرو می‌کرد و با این کار، زخم را بسته نگه می‌داشت. بعد، جراح فوراً این مورچه را می‌کشت تا آرواره‌هایش به همان شکل زخم را نگه دارد! حالا نوبت مورچه‌ی بعدی بود. کم‌کم زخم مثل زیپ بسته می‌شد! برای بخیه زدن یک بریدگی ۱۰ سانتی‌متری بیش از ۱۱۰ مورچه لازم بود!

دوخت و دوز در اتاق عمل

تیغ جراحی وسیله‌ای است که در هر اتاق عملی پیدا می‌شود. همه‌ی جراحان با این وسیله سر و کار دارند. به کمک تیغ جراحی، روی بدن بیمار، شکافی ایجاد می‌شود تا جراح به عضو آسیب دیده، دسترسی داشته باشد. اما هر جراح یک خیاط ماهر هم هست! چون که بعد از هر عمل جراحی، با نخ و سوزن، آن شکاف را می‌دوزد و آن را با دقت می‌بندد.

مورچه‌های بخیه‌زن!

«مورچه‌های قرمز بنگال»

آرواره‌هایی قوی دارند. در زمان‌های قدیم پزشکان هندی، برای بخیه زدن از این مورچه‌ها استفاده می‌کردند!

زکریای رازی و روده‌ای!

بیش از هزار

سال پیش، یک پزشک ایرانی به نام «زکریای رازی» زندگی می‌کرد. او در یکی از عمل‌های جراحی‌اش، نخ تازه‌ای را به کار برد. او روده‌ی گوسفندی را برید و با تابیدن آن، نخ بسیار باریکی برای بخیه زدن درست کرد. بعدها، پزشکان اروپا از روده‌ی تابیده شده‌ی گربه برای ساختن نخ بخیه استفاده کردند.

نخ روده‌ای، خیلی خوب بود. زخم‌هایی که با این نخ‌ها دوخته شده بودند، زود خوب می‌شدند. نخ روده‌ای، بعد از مدتی خود به خود جذب بدن بیمار می‌شد و احتیاج به «کشیدن» نداشت. جای زخم هم کمتر باقی می‌ماند

جراحی زیبایی

بخیه های عنکبوتی

عنکبوت‌ها تارهای بسیار نازکی می‌تنند. اگر ده تا از این تارها را کنار هم بگذاریم باز از یک تار موی انسان نازک‌تر است. اما این تارها از موی انسان خیلی محکم‌ترند. چون کش می‌آیند و می‌توانند نیروی زیادی را تحمل کنند. تارهای نازک و مقاوم! این دقیقاً همان چیزی است که در بخیه لازم داریم. پزشکان برای بخیه زدن چشم از تار عنکبوت استفاده می‌کنند!

زیپ جراحی

تازگی‌ها جراحان به جای بخیه، از «زیپ جراحی» هم استفاده می‌کنند. این زیپ را در محل بریدگی یا شکاف می‌چسبانند. بعد آن را می‌بندند! به این ترتیب، زیپ دو طرف شکاف را کنار هم نگه می‌دارد تا زخم خوب شود. چند روز بعد از جوش خوردن زخم، بیمار می‌تواند این زیپ را از روی پوستش جدا کند.

چسب به جای نخ و سوزن

چسب جراحی هم از ماده‌ای درست می‌شود که برای بدن بیماران زیان نداشته باشد. بعضی از زخم‌ها را با این چسب، می‌چسبانند. چسب‌های جراحی، برای عمل‌های بدون بی‌هوشی بهتر است. با استفاده از این چسب‌ها، بیمار درد کمتری احساس می‌کند.

نخ‌های قندی!

دانشمندان مواد مختلفی را برای ساختن نخ‌های بخیه، آزمایش می‌کردند. نخ‌هایی که به اندازه‌ی کافی نازک و محکم باشند. در ضمن، برای بدن بیمار ضرری نداشته باشند.

به جز نخ‌های پلاستیکی، یک نوع نخ بخیه دیگر از جنس نوعی قند ساخته شده است. بخیه‌هایی که با این نخ‌ها زده می‌شود بعد از مدتی جذب بدن بیمار می‌شود. یعنی بعد از خوب شدن زخم، نیازی به بیرون کشیدن نخ‌ها از لابه‌لای آن نیست.

